

Znova úvaha k relativitě, aneb k pootáčení soustav

Autor: Navrátil Josef **IP:** 89.102.43.xxx **Datum:** 04.10.2007 12:43

Kdo mi už konečně ukáže chybu v předvedené postupové logice mého výkladu ???, zde :

Zahájíme experiment : Mějmež připravený bod. Mějmež dva strojky na „odtikávání času“ tj. mějmež hodiny H1 a H2. (byly synchronizovány na stejné tempo odvíjení intervalů-tiků). Hodiny H2 budou representovat i pohybující se raketu (a v ní „nestárnoucího dvojčete). Ztotožněmež s předměty H1 a H2 vztažnou soustavu souřadnic a obě soustavy. jejich počátky vložme do toho bodu nachystaného a říkejme mu počátek soustavy i soustavy H1 i soustavy H2. Při zahájení experimentu pasujme soustavu H1 do klidu tj. že má věéé-rychlost rovnu nule, $v = 0$ (věéé nulu, $v = 0$ má při zahájení i soustava H2). Soustavu H1 budeme považovat za základnu-pozorovatelnou všech dějů a do té H1 také budeme všechny údaje snímat. Čili **v soustavě H1** jsou všechny jiné soustavy vesmíru, mezi nimi i H2.

Nyní bude H2 soustavou, která bude věé-rychlost měnit. A pro náš výklad vynechme/opomeňme „způsob“ jak H2 mění rychlost z $v(1)$ na $v(2)$ na $v(3)$... na $v(n)$ a při zrychleném pohybu měřit dilataci nebudeme ; a dilataci pouze změříme v těch „stop-stavech“ (různá rychlost) kdy raketa-hodinový stroj má rovnoměrný pohyb. Nyní nastane „moment, stop-stav“ našeho měření, např. při $v = 0,9c$.

A... a znova popis situace, konstatování a k tomu přijdou mé otázky : Soustava H1 je v klidu (do klidu byla pasována ; $v = 0$) a **do této soustavy H1** měříme to, co se děje „tam“...., **tam v soustavě H2**, na soustavě H2. My neměříme, my snímáme nám zasláné údaje (jsou donesené fotony). Ptám se : Pozorovatel-hodiny H2 zahájil cestu s nastaveným tempem tikotu v počátku... a tento pozorovatel „na hodinách-ve vlastní soustavě“ pozoroval „na sobě změnu tikotu“ při změně rychlostí své soustavy ? po celou dobu své cesty ? Může vůbec libovolný pozorovatel ve vesmíru vědět jakou rychlostí věéé se pohybuje, pokud to nezjistí „pomocí“ jiných těles ? Může libovolnému pozorovateli v jeho vlastní soustavě se měnit výrazně tempo plynutí času ?

Myslím že ne, že H2 „sám na sobě“ tj. ve své vlastní soustavě nepozoruje změny tempa plynutí času...že H2 po celou dobu putování „sám na sobě“ nepozoruje dilataci času. Kdo jí tedy pozoruje ? Myslím, že dilataci času „toho H2“ **pozoruje pouze „ten H1“** v daném „stop-stavu“ té rakety H2. Čili dilataci může hodnotit-zjistit-vyslovit jen soustava-pozorovatelná „domácí“ H1, nikoliv soustava vlastní H2 sama na sobě. A jsme u toho : Čas nedilatuje „na raketě“ (na hodinách H2, ani nedilatuje mechanismus hodinového stroje), ale čas dilatuje „pro pozorovatele H1“ na H2 ...to, že čas dilatuje na H2 vidí-snímá do přístrojů jen H1...dilataci času nesnímá do své soustavy H2, ta o dilataci neví, na H2 hodiny jdou stále stejným tempem. Pouze domácí pozorovatel vyhodnocuje „o předmětu“ tj. „o hodinách H2“ že jim dilatuje čas a to v očích-přístrojích H1, pro pozorovatele H1 v jeho domácí soustavě H1 – tam dilatuje čas předmětu H2. Protože stále je soustava H2 vlastně podsystémem **v té H1**...H2 patří **do** soustavy H1, kde se údaje vyhodnocují. Na raketě H2 a v její soustavě se může a bude dít „fyzikální interakce“ jakákoliv-libovolná (stejně jako v domácí laboratoři), a ten „otisk děje“ „naberou fotony“ a neporušený donesou do H1-pozorovatelný a tam bude „děj“ vyhodnocen, jenže se zjistí „relativira“...jakési kontrakce, dilatace a změny hmotností ...co, co co ? Proč ? Protože došlo mezi soustavami H1 a H2 k pootočení jejich soustav (dimenzí délkových i dimenzí časových) a hodnoty byly z H2 do H1 „spuštěny“ v tom pootočeném stavu – fotony už po cestě z H2 do H1 stav-otisk neměnily, nepootočily.

Takže znova : čas na raketě nedilatuje, ale **vjem, poznatek, snímek**, „do pozorovatelný“ **ukazuje na dilataci času** „té rakety“ (v soustavě H1), né „na raketě“ H2. ((dtto se děje s kontrakcema délek a s nárůstem hmotnosti H2))).

Proč jsem ten výklad tak otrocky pitval ??? Především proto, že je tu stále proklamovaná formulace fyziků o „relativitě“. Pravá podstata toho úkazu není „relativita“ ...to není nic „relativního“ naměřit kontrakce, dilatace a nárůst hmotnosti... a je tu stále fyziky podivná proklamace o tom „kde“ že se ta relativita jeví, „kde“ se koná, „komu“ se koná a „jak“ se koná, „čím“, a jak to opravdu je. Jsem rozčarován nad tím, že se všude říká, že čas na raketě plyne pomaleji, ...**takovýto výrok je ovšem podle mě logický nesmysl**. „Na raketě nedilatuje“, ale dilatuje v mých přístrojích doma v pozorovatelně H1 pasované do klidu, v přístrojích které registrují údaje z rakety H2 ; registrují, že dilatuje čas „té

raketě“ né na ní..., čili dilatace H2 „se zjeví po měření v přístrojích H1“ domácího základního pozorovatele.

A teprve po zvážení a po rozboru předvedené logiky pak logicky vyplyne důvod „proč“ tomu tak je : Mění-li těleso svou rychlost, pak pootáčí svou soustavu vůči jiné soustavě která je „v klidu“ a to je důvodem „pseudorelativity“... protože přístroje H1 soustavy snímají „donesené a cestou už nepootočené“ údaje (soustava fotonu už se cestou z H2 do H1 nepootáčí) z pootočené soustavy H2, a tím zkreslené intervaly, a všechny další hodnoty zkreslené/degradované – nikoliv relativizované – vlivem pootáčení soustav. Lorentzova transformační oprava „gama“ členem je pouze opravou z titulu pootočení soustav, soustavy pozorovatelný a soustavy testovacího tělesa.

Dodatek : Totiž já-Zem-bod se vesmírem pohybují jakou rychlostí ?, také rychlostí skoro cééé (!) ovšem pro pozorovatele z Periferie vesmíru tj. z bodu P vzdáleného ode mě 14,24 miliard let. „On-bod P“ na Periferii mě pozoruje jako že se od něj vzdalují rychlostí skorocéééé a...a proto tak by „On-Periféričan“ měl pozorovat „na mě“ že mi dilatuje čas, že „já z jeho vypočítaných hodnot“ dilatuji, že mě dilatuje čas, že skoro nestárnu, od Třesku nestárnu, tedy „On“ by měl pozorovat, že jsem „já-Zem“ starý pouze pár sekund ... on to pozoruje „v přístrojích“ a to „o mě“ a nééé, že já stárnu pomaleji jak si On „myslí-vidí-sleduje“ ve svých přístrojích. Celá slavná relativita je v tom, že se moje soustava vlastní Z(1) je pootočila vůči soustavě Periféričana P(1) a tím On snímá „deformované údaje“ (jako Já o něm – rudé posuvy ve spektrech – což právě to je důkazem o pootočení soustav. A také nakonec obecněji by se mělo ukázat, že se totiž může „moje soustava“ vůči „jeho soustavě“ pootáčet nejen podle kružnice/po kružnici, ale i podle paraboly, což se děje právě při zrychleném pohybu....).

Prosím o toleranci, úvaha není ještě perfektní, a je na ní co zlepšovat... kdo pomůže ?
JN, 04.10.2007